

Sauvageot díszdoktorrá avatása, Eötvös-kollégium jubileuma, múzeum francia kiállítása. Állítólag Sauvageot-n kívül Joxe, Baillou is Budapestre jönnének. Kérem Külügyminisztériumban kérdéseket, dátumokat összegezgetetni, informálódni, novemberre halasztás érdekelteknek megfelelő-e. Javaslatoat kérek, mely francia személyiségek volnának magyar kormánytól hivatalos vendégként meghívandók. Sauvageot-val követ úr lehetőleg személyesen beszéljen.

KÜM irattára. Párizsi táviratok (eredeti tisztázat)

344. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1947. október 17.)

1947. október 15-én délután 18 óra tájban a párizsi préfecture de police¹ felhívott bennünket és megkérdezte, vajon van-e tudomásunk „a magyar nemzetgyűlés elnökének” Párizsba érkezéséről. Közöltük vele, hogy Nagy Imre, a magyar nemzetgyűlés elnöke Budapesten tartózkodik, és tudtunkkal a közeljövőben nem szándékozik Párizsba látogatni. A préfecture de police erre közölte, hogy nem Nagy Imréről, hanem Varga Béláról van szó. „Nem hisszük, hogy Varga Béla a követséget értesítené Párizsba érkezéséről” - mondtuk -, „mert hiszen illegálisan, titokban hagyta el Magyarországot, és őt a magyar demokrácia áruháznak tekinti.” Az érdeklődő csodálkozását fejezte ki és megköszönte az információt.

Ezzel kapcsolatban megjegyezzük, hogy a Mikes Imre szerkesztésében megjelenő „Nyugati Hírnök” című nyomatos 3 héttel ezelőtt „egy magas állami méltóságot viselő magyar politikus”-tól cikket közölt azzal, hogy az illető nemrég érkezett Franciaországba, és egyelőre nem kívánja kilétét felfedni. Nyilván Varga Béláról van szó.

MOL. XIX-J-1-k 38. doboz 20/f. (eredeti)

¹ Rendőrfőnökség (francia).

345. P. KÁROLYI ERZSÉBET KÁROLYI MIHÁLYNÉHOZ

(Bayrisch Zell, 1947. október 17.)

Kedves Katusom!

Nagyon váratlan és szokatlan öröm ért ma, amikor jó leveledet kézhez kaptam!¹ Tudom, milyen nehezen írsz, hiszen még Éva is panaszkodik, hogy oly ritkán kap hírt tőletek! Annál nagyobbra veszem, és hálás vagyok, hogy írtál. Biztonság kedvéért Évának küldöm e leveletem. Ő inkább tudni fogja, mikor hol vagy. Nagyon jól esik, hogy Bp.-re és Párizsba is hívsz,² bizony szeretnék veletek megint valahol találkozni, de Magyarországtól most félek, félek a viszontlátás emótióitól! Annyira megváltozott ott minden számomra, régi kedves otthonunk szétdőlvén, megsemmisülve, gyermekeim távol - nincsen már „home”³ ott, és ez túlságosan fájna nekem. És azután attól is tartanék, hogy onnan most nem tudnék ide visszajönni gyermekeim, unokáimhoz! Ők - ragaszkodó szeretetük, gyengéd gondoskodásuk a nehéz, nagyon nehéz körülmények közt is - tartják még a lelket bennem, minden koplalás dacára. Talán később, kissé normálisabb körülmények közt - ha egyáltalában erre számítani lehet? - találkozhatnánk Párizsban. Az nekem innen elérhetőbb is. Egyelőre szörnyen nehéz innen kijutni! Ösmerek embereket, kik-